

SỐ 560

KINH LÃO MẪU NỮ LỤC ANH

*Hán dịch: Đời Lưu Tống, Tam tạng Pháp sư Cầu-na-bạt-đà-la,
người Thiên Trúc.*

Công đức của Phật, Thế Tôn cao vời vợi, vì lòng thương xót luôn nhớ nghĩ đến chúng sinh. Khi ấy, Đức Phật cùng hàng đệ tử và các vị Bồ-tát dừng nghỉ ở xứ Lạc âm. Đức Phật rộng nói giáo pháp.

Bấy giờ, có một bà lão nghèo, lưng còng, đến quỳ gối hỏi Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Năm ấm, sáu suy cùng hợp nhau tạo ra thân con là ai? Từ đâu đến và đi về đâu? Nguyện xin Thế Tôn vì con giải bày.

Đức Phật bảo:

–Lành thay! Nên biết, người hiểu được nhân duyên của các pháp là hiếm. Ví dụ lấy hai thanh cây dùi vào nhau để lấy lửa, lửa không từ chỗ dùi, cũng không từ chỗ lấy lửa, lửa xuất ra từ chỗ rực sáng của chính nó, rồi trở lại thiêu đốt hai thanh cây thành tro. Ví dụ như đánh trống. Trống phát ra tiếng và mất. Âm thanh ấy không từ da, cũng không từ dùi đánh. Các pháp đều như vậy, đều từ nhân duyên hòa hợp lẫn nhau. Như trời mưa là do gió, mây, sấm chớp hợp lại tạo thành mưa, không phải do oai lực của một con rồng. Các pháp đều như vậy, như vậy. Ví như họa sĩ pha trộn điều hòa màu sắc, nhờ nhân tố đó vẽ bất cứ hình nào cũng thành. Tất cả phải nhờ nhiều duyên hòa hợp, chứ không phải một thứ.

Lão mẫu nghe kinh, vui vẻ và nghiêng mình liền đạt được mắt pháp, thân được an lạc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả A-nan thưa hỏi:

–Kính thưa Thế Tôn! Vì sao bà lão này nghe Phật giảng nói các pháp sinh tử không chỗ đến và đi thì ý được mở bày, tâm được tỏ ngộ, đạt được chân đạo.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Hãy nghe ta nói! Thuở quá khứ, đời Đức Phật Câu-lưu-tần, lúc ấy, bà lão này là thân mẫu của ta. Ta đi học đạo, bà lưu luyến ngăn cản, ta buồn rầu bỏ ăn một ngày. Vì nhân duyên yêu mến đó mà năm trăm đời bà lão đều nghèo khổ. Nay ta thành Phật, vạn phước đều ban bố cho chúng sinh vô lượng thanh tịnh nơi Phật đạo. Bà lão trải qua sáu mươi ức kiếp sẽ thành Phật hiệu là Tát-bà, tên nước là Đa hoa, kiếp tên Lễ thiên. Khi ấy, loài người ăn mặc như cung trời Đao-lợi, thọ mạng của họ được một kiếp và không có sự khổ nhọc.

Bấy giờ, bà lão và các chúng Người, Trời, Rồng, Dạ-xoa, nghe Phật thuyết pháp, tất cả đều vui mừng, tám vạn bảy ngàn người đều phát tâm cầu đạt đạo Chánh chân, họ lễ Phật rồi lui ra.

